Zadružna ekonomija v Sestržah predstavlja začetek zadružnega gospodarstva

V Sestržah na bivšem Žunkovičevem posestvu bo v jeseni prenehal obstojati najemniški odnos, ki je omogočal Ahečevi, Jezovi, Marčičevi, Medvedovi, Fidlerovi, Gajštovi in Kolenkovi družini, da so obdelovale manjše dele tega posestva in si s pridelki pomagale, medtem ko je del posestva že služil zadružni ekonomiji. Bivše Žunkovičevo posestvo, ki meri okoli 7 ha skupne površine, od katere odpade na orno površino le 2,50 ha, bo tvorilo jedro, okoli katerega se bo širilo zadružno gospodarstvo, dokler ne bo večji del kraja veliko zadružno posestvo. 29 družinskih članov gori imenovanih družin ne bi moglo dolgo shajati ob pridelkih na 2.5 ha orne površine. Z vključitvijo celotnega posestva v zadružno ekonomijo bo med njimi nastalo pereče vprašanje, kdo bo dalje delal na ekonomiji in kdo se bo vključil v produkcijo.

Njiva z žitom je letos dobro obrodila. Druga žetev bo že obsežnejša. Ves letošnji pridelek žita bo porabljen za posejanje ostalih površin ekonomije.

Ob letošnji žetvi je bilo na njivi ekonomije prvo kolektivno delo. Za ekonomijo so želi: Arnuš Angela, Marčič Amalija, Fidler Ana in Lovrenc, Gajšt Neža, Marčič Roza in Jakob, Frangež Marija in Hajšek Anton. V petih urah je bilo delo končano. Ves čas dela je vladalo med žanjci dobro razpoloženje. Čeravno so bili ljudje v Sestržah navajeni delati »na drugem« le za protiuslugo, so opravili žetev brez zahtev, ker se zavedajo, da bo pridelek služil razvoju zadružništva v kraju. Eden ali drugi je v šali vprašal tajnika KLO, če mu bo dal v znak priznanja za pomoč na ekonomiji nakaznico za tekstilno blago, vendar tega ni nikdo mislil resno, saj je vsakomur jasno, da pet ur prostovoljnega dela ne more biti enako vredno stalnemu delovnemu odnosu v državnih in zadružnih podjetjih. Zavedajo se, da je dobro se razvijajoča kmetijsko-obdelovalna zadruga za ljudi, ki želijo v vasi doseči boljši življenjski standard, edini porok, za ostale pa vključitev v redni delovni odnos.

Kolektiv žanjcev na zadružni ekonomiji je dokazal, da je mogoče priti preko predsodkov o kolektivnem obdelovanju zemlje in zadružnem življenju. Povečanje zadružne ekonomije bo ustvarilo večje možnosti vcepljanja smisla za zadružno gospodarstvo v Sestržah, ki bo pripomoglo k pospešeni razširitvi zadružne ekonomije v kmetijsko-obdelovalno zadrugo v Sestržah, na kateri se bo začelo za mlade in odrasle ljudi iz Sestrž in okolice novo življenje.

G. Š.

Akcija za obiranje hmelja v Savinjski dolini bo zajela več žen in deklet iz ptujskega okraja

Poleg neštetih tehničnih naprav za olajšano in skrajšano opravljanje raznovrstnih del v gospodarstvu so še dela, ki jih še ni mogoče opraviti brez rok mladine in žena. V Savinjski dolini so doslej hmelj vedno obrale žene, dekleta in otroci. Tudi iz ptujskega okraja je vsako leto odhajalo več žena in deklet v Savinjsko dolino pomagat obirati hmelj.

Okrajni odbor AFŽ, okrajni komite LMS in okrajni štab pionirjev so na sestankih in z okrožnicami seznanjali svoje članstvo in funkcionarje z možnostmi 14dnevne zaposlitve v Savinjski dolini. Letos imamo normalni pridelek hmelja, dočim pridelek hmelja v drugih državah letos slabo kaže. Zaradi tega ne smemo dopustiti, da bi bil naš pridelek ogrožen zaradi vprašanja, ali bo hmelj pravočasno obran s pomočjo žena, deklet in pionirjev iz Savinjske doline in okoliških okrajev, ali prepozno zaradi neaktivnosti funkcionarjev množičnih organizacij, ki se ne bi pobrigali za čim številnejšo plačano delovno moč.

Med deli raznih akcij, v katere je vabila OF funkcionarje in člane organizacij, je obiranje hmelja med najlažjimi. Na ta način je dala OF priliko sodelovanja pri obiranju hmelja v Savinjski dolini tudi tistim članom in članicam množičnih organizacij, ki se čutijo preslabotni za ostale gospodarske akcije in kjer je potreben večji napor. Obiranje hmelja bi šlo težko mimo njih. Potem res ne bi mogli najti opravičila, da za nje ni primernega dela. Delo po normi in plačilo v gotovini in deloma v industrijskih bonih bo vsakogar prepričalo, da je mogoče z voljo pri obiranju hmelja mnogo doseči. O tem se bodo prepričale žene, dekleta in pionirji, ki bodo odšli iz ptujskih vasi v Savinjsko dolino preko raznih laži in tam vložili napore za uspešno delovno pomoč pri obiranju hmelja.

Žene in dekleta iz ptujskega okraja se bodo zbrale 15. avgusta t. l. dopoldne pred »Domom fronte« v Ptuju, Prešernova ulica (prej hotel »Jugoslavija«). Za telesne potrebe naj prinesejo s seboj koce in telesno perilo, za delo pa košaro in po dve vreči. Hrana bo preskrbljena v kraju, kjer bo delala brigada hmeljarjev.

Kot v mnogih minulih akcijah bo tudi v tej akciji preskrbljeno, da se bodo člani brigad od najmlajših do najstarejših udobno počutili v velikem kolektivu sotrudnikov.

Nedvomno ne bodo funkcionarke AFŽ, LMS in pionirjev dopustile, da bi ostala slaba udeležba v akciji na njihovi odgovornosti zaradi preskromne agitacije in neučinkovite borbe proti lažem škodljivih in zaostalih elementov, temveč bodo obratno storile vse, da bo udeležba čim številnejša. Žene in dekleta iz Savinjske doline bodo znale ceniti dragoceno delovno pomoč iz ptujskega okraja, vse naše ljudstvo pa bo z obranim in pravilno unorabljenim hmeljem beležilo nov gospodarski uspeh.

L. F.

Bistvena predpostavka za pravilen razvoj zadruge splošnega tipa je seveda trdno vodstvo delovnih kmetov v zadrugi in trdna zveza kmetijske zadruge z državnim sektorjem gospodarstva ter to, da se nanj opira v vsakem pogledu.

Pri avtoprevozništvu v Ptuju se vrši borba za čas in tonkilometre

Pri okrajnem avtoprevozništvu v Ptuju se vršijo intenzivne priprave za žitni odkup. Mehanika Prelog Viktor in Širec Janez, učenca Lovrenčič Marjan in Čeh Ivan ter delavec Korošec Ignac delajo od rane ure do poznega popoldneva, mnogokrat tudi do trde teme. Pregledujejo in popravljajo stroje, varijo zlomljene dele in krpajo gume. Vsakodnevno prihajajo šoferji domov z defektnimi gumami. Vedno znova je treba popravljati. Večkrat se krpanje nadaljuje tudi pozno v noč. Zgodaj zjutraj je avto zopet sposoben opraviti nove naloge.

Ne čaka samo odkup žitaric, tudi odkup sadja in živine, kar smo že začeli prevažati. Obveze napram mlekarni v Ptuju so določene s pogodbo. Dnevno so v službi mlekarne 4 avtomobili. Ob 4. zjutraj so že v mlekarni. Okrog 9. ure se vračajo v garažo. V prometni pisarni prejemajo direktive za nove naloge, ki jih opravijo še isti dan. Nekatere dneve vozijo 12, 14 in tudi po 16 ur. V statistiki so zajeti njihovi napori in uspehi. N pr. v II. četrtletju so šoferji opravili preko 2.000 nadur. Dnevno odhajajo že ob 4. zjutraj iz garaže požrtvovalni šoferji Beziak Stanko, Pšajd in Lovrenčič. Tudi mali Rojko je med njimi, čeravno mu je včasih nadvse težko vstati že ob 3. zjutraj. Zelo marljiv je tudi šofer Mikulec Jože. Skrbi in organizira prevoz tovorov v obe smeri vožnje, samo da ne vozi prazen in da doseže plan tonkilometrov.

V mesecu juliju t. l. je za okrajno avtoprevozništvo vozilo 15 avtomobilov, zraven teh pa še trije posebej, ki so vključeni za prevoz lesa za gozdno gospodarstvo. Teh 18 kamionov je prevalilo skupno 39.609 km in prepeljalo 4.385 ton raznega blaga. S tem je opravljenih 71.806 t/km.

Vozila so bila na vožnjah 3.782 ur. V teh urah ni vštet čas, ko so se vršila popravila ponoči. Registrirani čas dela bi bil potem še večji. Šoferji se trudijo na vse načine, da bi dokazali, da hočejo preseči svoj plan. Mariborčani so napovedali vsem Okrajnim avtoprevozništvom tekmovanje. Najboljši kolektiv bo prejel prehodno zastavico. Kolektiv okrajnega avtoprevozništva v Ptuju si jo hoče priboriti, kar bo dosegel z uspehi dobrih šoferjev in delavcev. Ves kolektiv avtoprevozništva je prepričan, da se mu bo to posrečilo doseči, četudi bo moral premagovati težave z zamenjavanjem rezervnih delov in gum.

Poklic šoferja ni lahek. Ima mnogo prednosti in tudi težav. Toda vseeno zvišujejo šoferji Okrajnega avtoprevozništva v Ptuju število km, ton in tonkilometrov. Na dosedanje uspehe so ponosni, saj so z njimi doprinesli velik delež k izpolnjevanju petletnega plana.

Kž.

Kjer ne uspe prepričevanje, pomagajo ukrepi

Izvajanje del prve petletke pušča na vseh gospodarskih področjih odprto vprašanje delovnih moči na tistih delovnih mestih, kjer nimajo delovni ljudje dovoljne zaposlitve, da bi potom nje dosegli življenjske pogoje, ki odgovarjajo današnjim možnostim, na vaseh pa da bi si izkoriščani končno pomagali iz občutka odvisnosti pred izkoriščevalci, ki še danes brezobzirno izrabljajo in bagatelizirajo delovno silo.

Obsežnost družbeno gospodarskih izprememb, ki jih predstavlja prva petletka, ne more dopustiti, da bi zaostajala graditev socialističnih objektov, vrednih milijone in milijarde dinarjev, v korist vprašanja, ali bodo imeli večji kmetje hlapce ali dekle ali ne, ali bo kmetom prav ali ne, ko bodo ostali brez izkoriščanih. Za izpolnitev nalog posameznikov je ponekod potrebna delovna pomoč. Za izpolnitev družbenih planskih nalog je ta pomoč prvenstveno potrebna, zato jo tudi OF nenehno vključuje na najnujnejša delovna mesta. Pri tem ne gre za akcijo za vključevanje hlapcev in dekel, temveč za dosledno izvajanje borbe proti izkoriščanju, kjer koli je to dognano ali se sproti odkriva. Vloga hlapčevanja je zgubila svojo vsebino, treba ji je še vzeti obliko, ker je poedinci še dolgo ne bi sami opustili. Iz te borbe niso izvzeti niti Hlaponci, Derbetinci, Hvaletinci niti nobena ostala vas v okraju.

Toplak Janez, kmet iz Hlaponcev, bi se vsekakor moral zavedati, da nima zemlje za to, da bi z njo izkoriščal sisko ljudi iz Prerada, ki so brez zemlje, s tem, da bi mu jo odsluževali in mu pomagali, da bi obdržal gospodarski vpliv v kraju. Delavcem iz Prerada Toplak Janez ne bo nikoli trdil, da je boljše biti delavec v državni ali zadružni službi kot pri njem najemnik, niti ne bo priznal, da bi moral brez teh delavcev že zdavnaj izkoriščati samo list del zemlje, ki bi ga lahko sam obdelal, na ostalih delih pa bi si delavci in mali posestniki zadružniki ustvarjali življenjske pogoje brez potrebe odsluževanja redi Toplaku Janezu.

Posestnik Kvar Franc iz Hvaletincev vidi največjo krivico v tem, da se njegovima delavcema Arnuš Janezu in Toš Tereziji nudi zaposlitev v produkciji, kjer se več pridela kot pri Kvarovih in kjer ni za delo edina odškodnina hrana in stanovanje brez plače, kot je to udomačeno pri Kvarovih. Kolmanič Uršula pomaga že od leta 1943 dalje pri Kocuvanovih iz Derbetinc. Edina odškodnina za njeno delovno moč je v hrani in stanovanju in nič več. Fras Janez in Papež Marija delata kmetici Zorko Uršuli v Visomarcih, Glažar Barbara pa pri kmetu Jerenko Martinu v Slovenji vasi. Kmetje trdijo, da je hrana zelo draga, enako stanovanje ter smatrajo, da je to dovolj, če se njihovi delavci naštronijo in naspijo, med tem, ko bi se sami pritožili, če bi se morali zadovoljiti z istim »blagostanjem«, višek pa bi oddali državi v obliki davka in odkupov. Če bi kateri od imenovanih zahteval od svojega gospodarja tudi plačilo v denarju, bi to smatrali kot višek predrznosti.

Prepričevanje je imelo doslej uspeh le pri družinah, kjer izkoriščanje ni edini odnos napram svojim delavcem. Zavedli so se, da je moral priti čas, ko ni edino merilo za ljudi po tem, kar kdo ima, ampak po tem, kdo zna delati. Moral je priti čas, ko je dobila siromaščina obeležje sramote, iz katere si je mogoče pomagati z delom z zaposlitvijo v državnih in zadružnih obratih, podjetjih in tovarnah. Bogataši so znali siromaščino prikazovati kot čast, ki so jo sami prezirali, ker je zanje veljala le čast premožnih, zapovedujočih in nedotakljivih.

Drugače je pri raznih gospodarjih, kjer je treba ukrepati, sicer se še dolgo ne bi nič spremenilo v korist ljudi, ki imajo pravico delati in uživati sadove družbenega dela.

Po vaseh ptujskega okraja se vrši kontrola službenih odnosov med kmeti in njihovimi delavci ter kontrola zaposlitve delovne sile.

Jasno je, da bo predstavljala ta kontrola za mnoge izkoriščevalce konec izkoriščanja, za izkoriščane iztrganje iz nemogočih življenjskih pogojev in možnost takojšnje vključitve v družbeno in zadružno proizvodnjo.

Ljudska oblast ne bo dopustila, da bi izkoriščali njeno širokogrudnost sovražniki vsega, kar predstavlja za svet veliki napredek, temveč bo dosledno krčila pot do cilja — do zgraditve socializma v Jugoslaviji in pri tem odpravljala vse pojave izkoriščanja človeka po človeku.

K. F.

Ptujska sindikalna brigada v Kočevju

Sredi meseca julija je prispela v Kočevje ptujska sindikalna brigada na delo za pomoč pri izvršitvi gozdnega plana.

V lepih kočevskih gozdovih so se »ovariši kmalu vživeli in premagovali vse težave gozdnega dela. Vsakemu začetniku je pač težko doseči normo. Vendar moramo omeniti in pohvaliti štiri tovariše, ki so normo celo prekoračevali. To so: Borzokov Aleksander in Hribršek Franc, zaposlena v pitališču na Bregu ter Rihtarič Ivan in Cenar Anton, zaposlena pri vodni upravi.

Borzokov Aleksander je po rodu Poljak in stalno poudarja v pogovorih z delovnimi tovariši, kako važna je obnova in izgradnja, da se ne bodo nikdar več ponovili strašni časi okupacije in okupacijskih taborišč. Pravi da se marsikdo premalo zaveda te resnice, sicer bi pri delu več žrtvoval in lažje prenašal težkoče današnjih dni. Tudi ostali omenjeni tovariši se zavedajo važnosti dosege plana pri delu, ki jim je bilo poverjeno in ki služi predvsem za oskrbo kuriva delovnemu ljudstvu. Tovariš Štefanič Oton, vodja ptujske brigade je sposoben in požrtvovalen ter dviga delovno zavest članov sindikata v brigadi.

G. F.

Za otroke v Dečjem domu v Ptuju je dopolnilna preskrba velikega pomena

V pripravah za svečano izvedbo »Tedna matere in otroka« se posveča posebna skrb izboljšanju prehrane in preskrbe otrok v Dečjem domu v Ptuju iz lokalnih virov s tem, da pomaga domu okrajni odbor Rdečega križa in Mednarodni dečji fond.

Okrajni odbor Rdečega križa je pomagal Dečjemu domu v letu 1947 med drugim s 30 litri ribjega olja, 745 komadi pleničk, 10 kompleti za dojenčke, 4000 tabletami calcium D-vitamina, 120 cucljі in 62 steklenčkami.

Mednarodni dečji fond pa je pomagal Dečjemu domu v Ptuju od II. polletja 1948 do konca I. polletja 1949 med drugim s 435 kg polnomastnega mleka v prahu, 217 kg posnetega mleka v prahu, 133 kg margarine, 75 kg nestlov i 27 kg ribjega olja.

Nadaljnje izboljševanje prehrane in preskrbe otrok v Dečjem domu je nedvomno nadvse važnega pomena za krepitev in razvoj otrok, ki so zaupani prehrani in preskrbi v Dečjem domu, med tem ko pomagajo njihove matere izvrševati planske naloge petletke.

R. P.

Začnimo urejevati kraje v Halozah

Na področju komunalnega življenja upravljajo krajevni ljudski odbori krajevne izvire, vodnjake, cisterne, vodovod, kanalizacijo in jih nadzorujejo.

Izmed teh nalog bi se morali možje iz KLO Slatina zainteresirati za možnosti izvedbe čiščenja in poglobitve struge za odtekanje vode ob deževju in nalivih, ki povzročajo sicer še pred košnjo sena v Pristavi in Cirkulanah občutno škodo.

Nikdo iz Haloz ne bi mogel trditi, da je še danes nujno, da bi nam povzročala škodo voda, ki jo lahko obvladamo in ji odredimo odtok na mesto, kjer ne bo škode. Ob poplavah oblatena trava znatno škoduje naši živini. Tega ni toliko krivo neurje, kakor grmovje in vejevje v strugah ter razne naplavine, ob enem pa zaraščena in močno vijugasta struga, ki je iz leta v leto neopazno zaraščala in končno tudi tako zarastla, da je v stanju prisiliti vodo, da preliva bregove struge.

Z ozirom na borbo za povečanje donosnosti naše itak skope zemlje se bomo morali lotiti čimpreje čiščenja struge. Brez prostovoljnega dela zavednih članov OF delo ne bo imelo uspeha.

Postopoma bomo izvajali vse naloge, ki spadajo pod upravo KLO, ker se zavedamo, da je ljudska oblast poverila svojim organom take naloge, ki so v njegovo občutno korist in izvedljive ob sodelovanju množice.

Tom.

Katere srednje strokovne šole v LRS so dostopne naši mladini?

1. **Učiteljiška:** v Celju, Ljubljani, Mariboru, Novem mestu in Tolminu;

2. **Medicinske šole:** Fizioterapevtska šola v Rovinju v Istri, srednja šola za medicinske sestre v Ljubljani in Mariboru, srednja šola za medicinske tehnike v Ljubljani, zobotehniška srednja šola v Ljubljani, farmacevtska srednja šola v Ljubljani.

3. **Tehniške srednje šole:** Tehniška srednja šola v Ljubljani z odseki: metalurški, rudarski, kemijski, lesni, strojni in elektrotehniški.

4. **Tekstilni in usnjarski tehnikum:** tekstilni tehnikum v Kranju in usnjarski tehnikum v Domžalah.

5. Železniški tehnikum v Ljubljani in Beogradu z elektrotehničnim, gradbenim in strojnim odsekom; železniška prometna šola v Beogradu; brodarska šola v Beogradu; avtoprometni tehnikum v Beogradu; poštni tehnikum v Beogradu; telegrafski tehnikum v Beogradu.

6. Gradbeni tehnikum v Ljubljani.

7. **Kmetijske šole:** Srednja kmetijska šola v Mariboru. Srednja kmetijska šola v Vinkovcih. Srednja veterinarska šola v Ljubljani.

8. Gozdarski tehnikum v Ljubljani in v Mariboru.

9. Ekonomski tehnikum v Ljubljani, Mariboru, Celju, Kranju, Murski Soboti, Novem mestu in Trbovljah.

10. Hidrometeorološki tehnikum v Beogradu.

11. Srednja fizkulturna šola v Ljubljani.

12. Filmski tehnikum v Ljubljani.

13. Grafični tehnikum v Ljubljani.

14. Srednja šola za turizem in gostinstvo v Ljubljani.

Starši in varuhi, pomagajte mladini, da bo dosegla strokovno usposobitev.

Vsa podrobna pojasnila o pogojih za sprejem so razvidna iz brošure »Srednje strokovne šole v LRS«.

V Ormožu imajo predsodke zaradi čiščenja ulic

Skrb za red in dvig higiene v Ormožu vzbuja vsakemu domačinu in tudi gostu občutek vaške površnosti, obenem pa tudi vprašanje, pri kom se ta površnost začenja in kdo to je v Ormožu v stanju odpraviti.

Vsakdo bi sicer znal staviti predloge, kdo naj seže po metli, kdo naj določi red pometanja in odredi mesto kupu smeti.

Hišni lastniki in upravitelji bodo morali brez odlaganja na kako organizacijo poskrbeti, da bo med njimi zavladal duh tekmovanja tudi v tem pogledu, še predno bodo možje iz MLO Ormož uveljavili zakonski člen o dvigu higiene v kraju in skrbi za red ter odredili dolžnosti s področja ljudskega zdravja.

Ph.

M. Iljin

Priroda in ljudje

Zaslišavanje prič

Imamo knjigo z naslovom: »Rusija. Popoln zemljepisni opis naše domovine«.

Velika in resna je ta knjiga. Zavzema celo polico, kajti obsega mnogo zvezkov. Na platnicah vsakega zvezka je trobojnica in dvoglavi orel s carsko krono nad obema glavama.

V knjigi lahko najdemo podroben opis vsakega kotička prejšnjega ruskega carstva — njegovih gozdov in step, rek in ravnin, vasi in graščin.

Knjiga ne piše samo o prirodi dežele, ampak tudi o ljudeh. Na koncu vsakega zvezka je dolg seznam imen, ki so omenjena v knjigi.

Odprem na slepo srečo neko stran tega seznama in berem: Strekalov, pomeščik; Struve, tovarnar; Stremouhovi, pomeščiki; Stroganov, grof, velepposestnik; Strekalov, tovarnar; Strujski, pomeščiki; Strukovi, trgovci; Stukalov, tovarnar; Suvorovi, knezi, pomeščiki; Sudjenko, pomeščiki; Sukin Boris, vojvoda; Sukovkini, pomeščiki.

Pomeščiki, pomeščiki, tovarnarji, vojvoda, trgovci in spet pomeščiki. To so poglavitne osebe v deželi, gospodarji Rusije pod trobojnico.

Kako pa so gospodarili ti gospodarji?

O tem pripoveduje knjiga jasno in natančno na več tisoč straneh. V drugem zvezku, ki opisuje srednjerusko črnozemeljsko pokrajino, beremo med drugim naslednje:

»Še v začetku 19. stoletja je veljal pomeščik za tem boljšega gospodarja, čim več pripadajočih gozdnih tal je spremenil v polje...«

»Po osvoboditvi kmetov so pomeščiki prepovedali kmetom, sekati v gozdu za svoje potrebe, in so izsekali in prodali mnogo gozdov... V želji, da bi izbili čim več denarja iz svojih posestev, so prodajali gozdove »na panj« v izsekanje. Kmetiške občine nimajo niti koščka gozda, graščinske in državne hoste pa so tako dobro zastražene, da nima kmet niti dračja kje pobirati.«

Tako je torej bilo s to rečjo: pomeščiki so varovali gozdove samo pred kmeti, sicer pa niso varčevali z njimi.

Po gozdovih so jahali oboroženi čuvaji, prisluškovali, ali ne poje kje sekira, in lovili »divje drvarje«. Za posekano brezo so naložili kmetu globo in ga vtaknili v ječo. Pomeščiki pa so prodajali cele gozdove »na panj«, ne da bi jih bil za to kdo tiral pred sodišče. Ali je bilo mogoče soditi Stremouhova zato, ker je prodal »na panj« svoj, stremouhovski gozd?

Pa zakaj naj bi bil Stremouhov sploh varčeval z gozdom?

Drevesa v gozdu rastejo počasi. Denar v banki raste hitreje. Dobičkanosneje je bilo, posekati gozd in vložiti denar v banko kakor pa varčevati z gozdom in prodajati zgolj prirast.

V časnikih in revijah si od časa do časa lahko bral žalostne članke s tožbami o obubožanju črnozemeljske pokrajine, o tem, kako iztrebljanje gozdov uničuje polja.

Učenjak profesor Bogdanov je takrat pisal: »Če ne bomo ničesar ukrenili, se bo črnozemeljska ravnina v bližnji bodočnosti spremenila v pustinjo«.

A nikomur izmed Stremouhovih, Strekalovih in Sukovkinih ni bilo tega mar. Vsak od njih je mislil le na trenutni dobiček in se brigal le zase.

Gozdove so iztrebljali vse hitreje in hitreje.

Prenehali so začasno samo takrat, kadar so cene lesu in žitu toliko padle, da se ni več splačalo trebiti gozdove in krčiti zemljo.

Na peterburški borzi so se sklepale kupčije, na borzi so cene padala in se dvigale. Nekega dne je bilo treba plačati za žito in za les mnogo, naslednji dan pa malo. Nekega dne so poskočile cene tako visoko, da se je človeku vrtelo v glavi, naslednji dan pa so se zakotalile strmo navzdol. To je bila — borzna igra.

Divja je bila ta igra. Cene so se dvigale in padale, kakor bi imele vročico, in od tega dne je tudi vsa priroda dežele v vročici.

Zdaj so neusmiljeno trebili gozdove, zdaj so sekanje ustavili in pustili v hosti na kupe posekanih debel.

Dela v deželi ni vodila Državna načrtna komisija, ampak borza. Prirodo ni vodil načrt, ampak cenik. Vso prirodo dežele so potegnili v špekulacijsko igro, v tisto igro, s katero so se bavili pridobitniki v sivem borznem poslopju na nabrežju Neve.